

عنوان مقاله:

بررسی پیشینه آیین و رسوم ایران در شاهنامه فردوسی

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات جدید در علوم انسانی، دوره 4، شماره 10 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

محمد رضا میری - دکتری زبان و ادبیات فارسی، آکادمی علمی تاجیکستان

خلاصه مقاله:

بدلیل اینکه خداینامه و تقریبا همه ی متون تاریخی و ادبی در زبان پهلوی و نیز برگردان فارسی و عربی آنها از دست رفته اند، شاهنامه مهمترین چشمه ی آگاهی ما در بسیاری از زمینه ها چون تاریخ و جغرافی و ادب و هنر و رسمهای خانوادگی و آیین های اداری و کشوری در ایران باستان به شمار می رود. همچنین شناخت فرهنگ و آداب اصیل ایرانی که از دیر باز تاکنون با انسان همراه بوده است و بخشی از عقاید مردم را به همراه داشته است، ارزشمند و قابل تقدیر است. فردوسی شاعر بزرگ حماسه سرای ایران نیک توانسته است بسیاری از آیین کهن ایران را در قالب نظم ابیات برای ما به یادگار بگذارد. برای آشنایی با عادات و آداب کهن ایرانی، لازم است تاریخچه ای از فرهنگ و عقاید مردمی کهن را بررسی کرد و در تکاپو با این آداب به گوشه هایی از آن که ما تحت عنوان آیین جشنها و سوگواریها و شراب و ازدواج و... . ایران باستان در شاهنامه به آن می پردازیم، باید پرداخت. حاصل این تحقیق و تفحص این بود که کتاب شاهنامه صرفا حماسی نبوده بلکه کتابی تعلیمی و گاه غنایی است دیگر اینکه ایرانیان علاقه ی وافری در حفظ بعضی از این آیین و رسومات داشته اند به طوری که بعد از گذشت زمانی طولانی هنوز آدابی را در جای جای زندگی خود مشاهده میکنیم.

کلمات کلیدی:

شاهنامه، آیین و رسوم، هنر، اخلاق، ایران باستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/898812>

